

BASKIYA SÖMÜRÜYE YOKSULLUĞA KARŞI

KAVGA

İstanbul / GENÇ ÖNCÜ'lerin sesi

SAYI : 2 1 EKİM 1979 100 Krş.

İlerici, Yurtsever, Sosyalist Gençler

14 Ekim seçimlerine bir aydan az bir zaman kaldı. Seçimlerin yaklaşmasıyla ülkemizde politik arena daha bir canlanıyor. Politik mücadele daha bir sertleşiyor, kızışıyor. Bu doğaldır. Çünkü seçimler yığınlarda politik duyarlılığın arttığı dönemlerdir. Seçimlerde, sınıf mücadelesinin tüm tarafları, toplumda var olan bütün sınıfların temsilcileri olan örgütler, daha sıcak bir biçimde karşı karşıya gelirler. Seçimlerde, tüm siyasi örgütler ve gruplar arasındaki fark, belirgin olarak ortaya çıkar.

Bu seçimlerde de böyle oluyor. Sınıf mücadelesinde taraf olan örgütler, bu seçimde de tüm güçlerini, kendi amaçları doğrultusunda seferber ediyorlar. Burjuvazi veşu veya bu renkteki bütün temsilcileri işçi sınıfına karşı saldırıyı bugünlerde daha bir azgınlaştırıyor. Amaç açık. Amaçları, sömürüye, baskıya, her türlü antidemokratik uygulamalara karşı mücadeleyi yükselten kesimleri yıldırmak, seslerini kesmek. Bu yüzden bildiri, gazete dağıtma, sosyalizmin sesini yığınlara ulaştırmaya çalışanlara, devletin «güvenlik kuvvetleri,» saldırtılıyor. Bu yüzden, en doğal haklarını elde etmek için uğraş veren işçiler, Ülker'de, Coca-Cola'da, Cevizli Tekel'de v.d. olduğu gibi işten atılmakla tehdit ediliyor, direnen işçiler üzerine «güvenlik kuvvetleri» gönderiliyor.

Yığınları politikadan uzak tutmaya, kendi çizdikleri sınır içine hapsetmeye çalışıyorlar. Çizmeyi aşanların kafasını ezmeyi mübah görüyorlar. Bütün bunlar bizlere «umut» olarak sunulan partinin hükümet olduğu dönemde oluyor.

Bizleri politikadan uzak tutmaya çalışıyorlar. Bütün burjuva partileri üzerinde «anlaştıkları halde» seçimlerde oy kullanabilmek için yaş sınırının 18'e indirilmesi kabul edilmedi.

Bu en doğal hakkı bize tanımak istemiyorlar. Örgütlenmemizi istemiyorlar. Saldırıyorlar. Birçok gençlik örgütü yanında Genç Öncü İstanbul Şubeleri dört aydır kapalı tutuluyor. Çünkü bizden korkuyorlar.

Toplumun geleceği olan gençlerin po-

litik tercihlerini sosyalizm doğrultusunda yapmalarından korkuyorlar. Bu yüzden en başta bizlerin kafasının ezileceği söyleniyor. Korkularında haklılar. Bilsinler ki biz ilerici, yurtsever, sosyalist gençler, faşist güçler üzerimize taşlı, sopalı silahlı saldırtılsa da, kafamız ezilmekten söz edilse de, örgütlerimiz kapatılsa da, en doğal politik haklarımız elimizden alınsa da, işçi sınıfı hareketi saflarında sürdürdüğümüz mücadeleden geri çekilmeyeceğiz, yılmayacağız. Diğer mücadele alanlarında olduğu gibi, 14 Ekim seçimlerinde de bunu kanıtlayacağız. İşçi sınıfının politik hareketinin yanında, Türkiye İşçi Partisi'nin saflarında yer alarak egemen sınıflara unutamıyacakları bir ders vereceğiz. Bize oy verdirtmeyenlere biz, çevremizdekileri harekete geçirerek, oy verdirterek cevap vereceğiz.

Selam toplumun geleceği olan gençlere,

Selam geleceğimize, sosyalizme.

Görevimiz işçi sınıfı partisi yanında saf tutmaktır

— İlerici yurtsever sosyalist gençler olarak bizlerin 14 Ekim seçimlerinde politik tutumumuz ne olacaktır? Güçlerimizi örgütlü olarak hangi hedefe yönelteceğiz?

Bugün çok zor günler yaşıyoruz. Özellikle biz gençlerin dağ gibi büyüyen ve yaşamı çekilmez yapan işsizlik, sefalet, açlık, güç çalışma ve yaşama koşulları vb. gibi sorunlarımız var. Gizli açık faşist terör odaklarının gün günden yükselen silahlı saldırıları, cinayetler, işkenceler yasa dışı göz altına alma ve tutuklamalar da cabası. Bütün bu sorunlarımızın bu sömürü, zulüm ve baskı düzeninden, kapitalist düzenden kaynaklandığını her gün daha açık bir biçimde görüyoruz. Bu sorunların kaderimiz olmadığını bizim çabamızla, mücadelemizle üstesinden gelineceğini, aydınlık, güzel ve yaşanası geleceğe ulaşılacağını kendi deneylerimizle her gün biraz daha kavrıyoruz.

Ancak sömürüye, baskıya hayatımızı çekilmez yapan sorunlara karşı mücadelenin soyut lafla verilen ve dağınık bir mücadele olmadığını da kafamızı taşlara vura vura öğreniyoruz. Hangi gerekçeyle olursa olsun, mücadeleyi yükselteceğimiz safları, politik örgütü, yani partiyi göstermeyen, laf kalabalığı, kavram kargaşalığıyla kafa karıştırmaya çalışan her hareket, her grup ve her çağrı bize yabancıdır. Örgütü gösteremeyen parti saflarını gösteremeyen ve bizi örgütsüzlüğe şu veya bu gerekçeyle sürükleyenler objektif olarak düşmanlarımızın saflarında yer almaktadırlar. Çünkü bilinmektedir ki, örgütsüzlük bizim için intihardır. Örgüt, parti olmadan hiç bir şey olamaz. Örgüt, parti alternatifini yığınlara ulaştırmadan hiç bir başarı kazanılamaz, iktidara yürünemez.

Başarı kazanılamıyacağı diğer birçok olay yanında en açık bir biçimde 5 Haziran 77 seçimleri sırasında yaşanmıştır. Politik örgüt hedefini gösteremedikleri veya göstermek istemedikleri için, hemen hepsi CHP kuyrukçuluğunda birleşen «sol» gruplar, nesnel olarak egemen sınıfların saflarında yer almışlardır. Bunun böyle olduğu, geçen iki yıllık kısa bir süre içinde acı bir biçimde ortaya çıkmıştır. Şimdi bu gruplar 77 seçimlerini hatırlamak dahi istemiyorlar. 5 Haziran seçimleri lafı edildiğinde başları eğik.

Gönül isterdi ki, başlarını eğmek ya da tutumlarını laf kalabalığı altında gizlemek yerine 5 Haziran seçimlerinden ders almış olsunlar. Ancak öyle görülüyor ki,

ders almak bir tarafa bu seçimlerde bir başka yanlış tutum geliştiriyorlar.

Kimileri hiç bir pratik yararı olmayacağını bilmelerine karşın seçimleri boykot ediyor, kimileri bağımsız aday çıkarıyor.

Bağımsız aday çıkarmak, öz itibariyle CHP kuyrukçuluğu yapmaktan farklı değildir. Çünkü her ikisi de sömürü düzenine karşı mücadelenin öncüsü olacak örgüt, parti alternatifini gözden kaçırmaktır. Sonuçta kitlelerde, örgütsüz politik mücadele yapılabileceği yanılgısını yaygınlaştırmaya çalışmaktır. Bu da günümüzde işçi sınıfı hareketine vurulabilecek en büyük darbedir.

Diğer yanıyla bağımsız aday çıkarmak parlementerizmdir. Çünkü her bilinmektedir ki, seçimler sosyalistler için, işçi sınıfının bağımsız örgütünün sesinin yığınlara ulaştırıldığı platformlardır. Seçimlerde esas olan sosyalist örgütün sesini ulaştırmaktır, soyut olarak sosyalizmin değil. Seçimleri bu amaçla değerlendirmeyen her anlayış parlementerist bir özden, sağ bir özden kaynaklanır.

Seçimlerde bağımsız aday çıkarmak bölücülüktür. Solu dağınık göstermeye, burjuvazinin sol dağılmıştır propogandasının yaygınlaştırılmasına uygun bir zemin hazırlamaktır. Bağımsız adaylara verilecek her oy, örgütsüzlüğe, solu dağınık göstermek isteyenlere verilmiş oy demektir.

İlerici, yurtsever, sosyalist gençler, bu anlayışlara karşı sesini yükselterek işçi sınıfının politik örgütüne, Türkiye İşçi Partisi'ne sahip çıkacaktır.

Seçimler ve «Tavırlar»

Kurtuluş, İlerleme, Birlik Yolu [Emeğin Birliği, Kitle] gurupları bu seçimlerde İstanbul'dan ve başka illerden bağımsız aday gösteriyorlar. Bu gurupların hepsi 77/5 Haziran seçimlerinde CHP'yi desteklemişlerdi. Şimdi bu tutumlarını unutturmaya çalışıyorlar. Bu gurupların 77 seçimlerinde ileri sürdüklerinin bir bölümünün hatırlanması sanırız şimdi bağımsız adaylarla karşımıza çıkanların nasıl bir sınıf uzlaşmacısı olduklarını göstermeye yetecektir.

İlerlemeciler 5 Haziran seçimlerine giren Türkiye İşçi Partisi'ni işçi sınıfına «ihanet etmekle suçlamışlardı». Bunu ise şu «gerekçelerle» açıklıyorlardı. «TİP'e bu seçimlerde (5 Haziran seçimleri) büyük sorumluluk düşüyor. Ama görünen odur ki TİP ayrı bir listeyle seçmenlerin karşısına çıkacak ve oy isteyecektir. Oysa... TİP'in alacağı ufak tefek oyların toplamı eninde sonunda MC partilerinin ekmeğine yağ sürecektir. Seçim ortamını alabildiğince değerlendirirken, tek bir oyu bile heder etmemenin sorumluluğunu duymak zorundayız» (Ürün sayı 35 shf. 11).

Kurtuluşçular ise «TİP'e bir ders vermek (!) için oyların CHP'de toplanması» gibi dahiyane bir gerekçe ile CHP'ye oy talep ediyorlar ve şöyle diyorlardı: «Bu durumda da (5 Haziran seçimlerinde) genelinde bağımsız, ilerici, demokrat adaylara oy verilmesi, CHP listesi içinde olabilecek ilerici, demokrat adaylara tercihli oy kullanılması doğru tav r olacaktır» Kurtuluş sayı 12. Böylelikle Kurtuluş'un «tercihli» oyları CHP'de toplanmıştı. İşin garip tarafı Kurtuluş'un tutumu 5 Haziranda böylesine açık CHP destekçiliği iken

şimdi tersini hem de hiç sıkılmadan ileri sürebiliyorlar: «CHP kuyrukçuluğu yapan TKP ve sol bölünmemiştir «iddiası» ile seçimlere giren TİP dışında sosyalist hareket 77 seçimlerine katılmamaktadır. Kurtuluş sayı 32 shf. 8...

«Haziran seçimlerinden altı ay sonra bu kez mahalli seçimler yapıldı. Genel seçimlerde tavırsız kalan veya tavırsızlığın altında CHP'yi destekleyen ama bunu açıklamaktan korkan çeşitli siyasi hareketler mahalli seçimlere katıldılar. Aralık seçimlerinde de proleterya sosyalistleri çıkardıkları muhtar adayları dışında 5 Haziran seçimlerindeki tutumlarını sürdürdüler» A.g. shf. 9. Yani söylediklerine göre Kurtuluş'çular 5 Haziran seçimlerinde CHP kuyrukçuluğu yapmamışlar. Bu çarpıtmalarla kendilerini bile aldatamıyacaklarını söylemek gerek. Bu çok «pişkin» Kurtuluş'çulara.

İstanbul'dan bağımsız aday gösteren Birlik Yolu içinde yer alan Kitle gurubu bilindiği üzere 5 Haziran seçimleri sırasında TSİP içindeydi. TSİP'in ise 5 Haziran'da neler yaptığı biliniyor...

Bütün sağ ve sol sapmalar bu ve benzeri gerekçelerle 5 Haziran 77'de CHP'nin dizleri dibinde buluşurken, işçi sınıfımızın politik hareketi Türkiye İşçi Partisi seçimlerde sosyalizmin bayrağını yükseltiyor, sosyalizmin gür sesini tüm baskı, saldırı ve zorluklara karşın geniş yığınlara ulaştırıyordu. Behice Boran son radyo konuşmasında işçi ve emekçi kitlelere şöyle sesleniyordu. «Seçim kampanyası bugün sona ediyor. Bizler Türkiye İşçi Partisi olarak bu seçim döneminde işçi sınıfımız ve emekçi halkımıza karşı sorumluluk ve görevlerimizi yerine getirmenin rahatlığı ve mutluluğu içindeyiz. Seçim mücadelesini uzun soluklu, sabırlı fakat aynı zamanda umut dolu sınıf mücadelemizin bir parçası olarak değenlendirdik» (Yürüyüş sayı 113 shf. 2).

Baskıya, Yoksulluğa, Sömürüye karşı KAVGA!

15 günlük siyasi gençlik ajansı

Sahibi sorumlu yazı işleri müdürü: Sadettin KARAATA

İdare yeri: Valide Cami Sok. Yıldızdoğan Han. No. 65, Kat 6 AKSARAY